

v N., které však, jakž plyne z přípisu okresního úřadu v K., jenž převzal agendu okresní správní komise v N., ze dne 4. února 1929, nebylo tehdejší správní komisí v N. schváleno. Dozorčím schválením jest podmíněna účinnost právního jednání, jež se obecní výbor usnesl předsevzítí, neboť vůle obce nestačí podle zákona o sobě, by přivodila právní účinky zamýšlené obecním výborem. Uděluje-li okresní zastupitelství schválení podle § 97 obecního zřízení, doplňuje tím smluvní vůli obce, jež o sobě nemůže založiti zamýšlený právní účinek. Dokud se nestalo schválení, zůstává smluvní vůle obce neúčinnou, nezpůsobilou založiti zamýšlený právní účinek. Smlouva ze dne 26. srpna 1920 nezaložila dosud právní účinky ani pro obec ani pro žalovanou a nejsou proto žalobní nároky náhradní pro nedodržení smlouvy žalovanou firmou důvodem po právu, ježto se jimi uplatňuje nárok na náhradu škody ze smlouvy dosud neplatné, bezúčinné. Žaloba jest neodůvodněná již z toho důvodu a bylo proto dovolání žalované firmy vyhověti a žalobní nárok jako bezdůvodný zamítnouti.

Čís. 11874.

Správce konkursní podstaty jest oprávněn k rekursu proti usnesení povolujícímu zpeněžení exekučně zabaveného nároku dlužníka.

Podle §§ 325 a 328 ex. ř. jest lhostejno, zda zabavovaný nárok dlužníka záleží jen v právu na vydání nemovité věci, či v právu na převedení vlastnictví k ní. Zpeněžení zabaveného nároku prodejem z volné ruky jest nepřipustné.

(Rozh. ze dne 9. září 1932, R II 187/32.)

K návrhu vymáhajícího věřitele povolil soud své stolice k vydobytí pohledávky 8.000 Kč s přísl., proti dlužníkům Tomáši a Hedvice Z-ovým exekuci zabavením nároků dlužníků z kupní smlouvy s obcí L. jako prodatelkou o částicích parc. čís. 3275, 3276 a 3277 kat. území L., na nichž jest postaven dům čís. 309, povolené usnesením obecního zastupitelství obce L. ze dne 16. května 1927. Obci L. byl doručen zákaz, by zabavený nárok povinné straně neplnila. Rekursní soud vyhověl rekursu správce konkursní podstaty dlužníka Tomáše Z-a a zamítl návrh vymáhajícího věřitele. Důvody: Jak stěžovatel právem v rekursu uvádí, neměl prvý soud tuto exekuci vůbec povolití, a to pro nedostatek předpokladů § 54 čís. 3 ex. ř., protože majetková práva, kterých se exekuce týká, nejsou jasně uvedena a všeobecné tvrzení, že dlužníku přísluší nároky z kupní smlouvy, k povolení exekuce nestačí. Usnesení to nabylo ovšem pravomoci, avšak prvý soud zamítl usnesením ze dne 1. listopadu 1931 návrh na přikázání zabaveného nároku k vybrání až do výše vykonatelné pohledávky, a to právě s poukazem k § 54 ex. ř., poněvadž není uvedeno, o jaké nároky jde, a dlužníci nemají proti poddlužníku obci L. nárok, který by se hodil k vybrání. I toto usnesení nabylo pravomoci. Nyní činí vymáhající věřitel návrh, jak shora uvedeno, a tomuto návrhu vyhověl prvý soud napadeným usnesením, proti kterému brojí stížnost správce konkursní podstaty dlužníka právem. První soud

řídil se patrně ustanovením §§ 331 a 332 ex. ř. a tu poukazuje rekurs správně na to, že tu jde o případ § 328 ex. ř., který upravuje exekuci na plnění nemovitosti, a to jak na převedení práva vlastnického, tak i na vydání věci. Podle protokolu ze dne 11. září 1931 sepsaného se starostou obce L., přísluší dlužníkům právo na vydání listiny, na jejímž základě by mohli vložit vlastnícké právo k částem uvedených parcel, na nichž stojí jejich domek, exekuci na toto právo lze po zabavení provést podle § 328 ex. ř. příkázáním nároku, odevzdáním nemovitosti správci a uspokojení je možné jen způsobem, v druhém odstavci § 328 uvedeným. Zabývati se otázkou, pokud tomuto uspokojení nyní brání okolnost, že návrh na příkázání nároku k vybrání jest pravoplatně zamítnut, rekursní soud při rozhodnutí o tomto rekursu nemá příčiny, jako nemá důvod, zaujati stanovisko ke tvrzení stížnosti, že vymáhajícímu věřiteli právo na oddělné uspokojení podle § 12 konk. ř. nepřisluší; rozhoduje jen, že zpeněžení podle § 332 ex. ř. není přípustné. Proto bylo rekursu vyhověno, a to i ohledně Hedviky Z-ové, ač tato nepodala rekursu a naopak vyslovila u soudu dne 21. ledna 1932, že s návrhem na zpeněžení nároku uvedeným způsobem souhlasí, poněvadž při porušení zásadních a vůlí stran nezměnitelných ustanovení exekučního řádu rekurs jednoho zúčastněného působí proti všem ostatním, zejména ano řízení exekuční jest řízením officiosním.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Pokud stěžovatel má zato, že správce konkursní podstaty dlužníka Tomáše Z-a nebyl oprávněn k rekursu do usnesení prvního soudu, stačí k vyvrácení tohoto názoru jako mylného poukaz na ustanovení § 81 konk. ř. z roku 1931.

Ve věci samé není dovolací rekurs opodstatněn. Přihlíží-li se k doslovu exekučního návrhu, v němž je výslovně navrhováno příkázání zabaveného nároku k vybrání, nelze přisvědčiti stěžovateli, že navrhována nebyla exekuce po rozumu § 331 ex. ř., nýbrž že šlo o exekuční návrh podle § 325 ex. ř. Návrh takový byl právem podán, ježto se zabavení nároku na vydání a plnění nemovité věci děje podle § 325 ex. ř. právě tak, jako zabavení nároku na vydání a plnění věci movité. Jakého druhu je nárok povinného, zda záleží jen v právu na vydání věci nemovité, či na převedení vlastnictví, je podle §§ 325 a 328 ex. ř. lhostejno. Po zabavení nároku následuje jeho příkázání k vybrání a postupuje se pak podle § 328 ex. ř. Neodpovídá proto usnesení prvního soudu, jímž bylo povoleno zpeněžení zabaveného nároku prodejem z volné ruky, zákonu, a byl proto takovýto návrh stěžovatelův zamítnut právem napadeným usnesením. Že do usnesení prvního soudu nepodala rekurs spoludlužnice Hedvika Z-ová, nemění nic na věci, ježto byl navržen prodej z volné ruky celé nemovitosti a k tomu, i když Hedvika Z-ová s tím souhlasí, nemůže dojíti pro nesouhlas druhého povinného, pokud se týče konkursního správce. Rovněž je bezvýznamné, že stěžovatelův návrh na příkázání k vybrání zabaveného nároku byl z formálních důvodů pravoplatně zamítnut prvním soudem, ježto to nevádí, by stěžovatel nepodal u exekučního soudu návrh, v němž by přesně udal, které nároky mu mají býti příkázány k vybrání.